

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: A felperes.

Az érintett közösségi védjegy: A „CASTELLANI” ábrás védjegy a 33. osztályba tartozó áruk (alkoholtartalmú italok a sörök kivételével, likőr, habzóbor és pezsgő) tekintetében – 2 387 272 sz. védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: MARKANT Handels- und Service GmbH.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „CASTELLUM” nemzeti szóvédjegy a 33. osztályba tartozó áruk (borok a habzóborok kivételével) tekintetében és a „CASTELLUCA” nemzeti szóvédjegy a 33. osztályba tartozó áruk (borok) tekintetében.

A felszólalási osztály határozata: A felszólalást teljes egészében elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalási osztály határozatát hatályon kívül helyezte, és a bejelentést elutasította.

Jogalapok: A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel az ütköző védjegyek eltérőek és a bejelentő védjegye nem okoz összetéveszthetőséget a német fogyasztók körében.

2006. június 9-én benyújtott kereset – Aluminium Silicon Mill Products kontra Bizottság

(T-151/06. sz. ügy)

(2006/C 178/66)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Aluminium Silicon Mill Products (Zug, Svájc)
(képviselők: L. Ruessmann, A. Willems jogászok)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg a kereset elfogadhatóságát;
- állapítsa meg a vitatott határozat érvénytelenségét annyiban, amennyiben a Bizottság nem kezelte az ASMP-n keresztül történt értékesítést következetesen az Oroszországból származó szilícium tekintetében folytatott eredeti dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező értékesítésekkel és kötelezze az Európai Bizottságot a dömpingkülönbözet (és így a visszatérítendő összeg) újraszámítására;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2229/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ dömpingellenes vámot vetett ki a felperes két orosz kapcsolt vállalkozása, a Sual-Kremny-Urals LLC és a ZAO Kremny gyártók által a Közösségbe behozott szilícium tekintetében. Mivel a felperes úgy vélte, hogy megszűnt a dömpingkülönbözet, amely alapján a dömpingellenes vámot megfizették, három kérelmet nyújtott be a későbbi import tekintetében megfizetett vámok visszatérítése iránt.

A vitatott határozatban a kérelmeknek részben helyt adtak. A felperes annyiban kéri a határozat megsemmisítését, amennyiben az tükrözi az indokolatlan kiigazítást, ami azzal az eredménnyel jár, hogy a dömpingkülönbözet meghaladja a *de minimis* összeget és nem teszi lehetővé a nemzeti hatóságok számára, hogy visszatérítsék a felperes által az Oroszországból származó szilícium behozatala tekintetében megfizetett dömpingellenes vám teljes összegét.

Keresete alátámasztására a felperes először nyilvánvaló mérlegelési hibára és a 384/96/EK rendelet⁽²⁾ (az alaprendelet), és különösen a 11. cikk (9) bekezdésének, valamint a jogbiztonság elvének megsértésére hivatkozik. A felperes álláspontja szerint a Bizottság tévedett annak megállapításával, hogy olyan megváltozott körülmények álltak fenn, amelyek megkívánták az eredeti vizsgálatban a felperesen keresztül végzett értékesítés tekintetében alkalmazott módszer megváltoztatását.

Másodszor, a felperes nyilvánvaló mérlegelési hibára és az EK 253. cikk megsértésére hivatkozik annak megállapítása tekintetében, hogy a felperes és az orosz gyárak egy gazdasági egységet képeznek, valamint az ügynöki jutalékkal kapcsolatos kiigazítás tekintetében.

Harmadszor, a felperes az alaprendelet megsértésére hivatkozik az ügynöki jutalék levonása tekintetében, és különösen kiemeli az alaprendelet a 2238/2000/EK rendelettel⁽³⁾ módosított 2. cikke (10) bekezdésének i) pontját. A felperes álláspontja szerint a 2. cikk (10) bekezdése i) pontjának az 1972/2002/EK rendelettel⁽⁴⁾ módosított változata nem alkalmazható tekintettel arra, hogy a jelen visszatérítés iránti eljárás az eredeti eljárás folytatása. Másodlagosan a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet az 1972/2002/EK rendelettel módosított 2. cikke (10) bekezdésének i) pontját.

⁽¹⁾ Az Oroszországból származó szilícium behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2003. december 22-i 2229/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 339, 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 48. kötet, 173. o.)

⁽²⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)

⁽³⁾ Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 384/96/EK rendelet módosításáról szóló, 2000. október 9-i 2238/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 116. o.)

⁽⁴⁾ Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2002. november 5-i 1972/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 305., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 132. o.)

2006. június 6-án benyújtott kereset – NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket kontra Bizottság

(T-152/06. sz. ügy)

(2006/C 178/67)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket (Stockholm, Svédország) (képviselők: M. Merola és L. Armati ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

– az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg a kereset elfogadhatatlanságát;

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság indítsa meg az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti formális vizsgálati eljárást;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság azon határozatát kifogásolja, melyben a Bizottság megtagadja a Stockholm Visitors Board AB számára (a továbbiakban: SVB) nyújtott háromféle támogatásra vonatkozó felperesi panasz kivizsgálását, mely támogatások nevezetesen a következők: Stockholm város költségvetéséből az SVB számára nyújtott éves hitelkeret, az SVB adózás előtti veszteségeinek az anyavállalata által történő rendszeres megtérítése, és a Stockholm Card keretébe tartozó szolgáltatások nyújtásáért az állami forrásokhoz való preferenciális hozzáférést.

A felperes érvelése szerint a megtámadott határozat elfogadásával a Bizottság megsértette a Szerződés, valamint a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ számos rendelkezését.

A felperes először is arra hivatkozik, hogy a formális vizsgálati eljárás megindításának megtagadásával a Bizottság megsértette az EK 88. cikk (3) bekezdését, valamint a 659/1999 rendelet 4. cikkét. A felperes álláspontja szerint a Bizottságnak tudomása volt a támogatás létezéséről, és nem rendelkezett kellő bizonyítékkal annak megállapításához, hogy valamennyi kérdéses intézkedés létező támogatásnak minősül.

Másodszor a felperes álláspontja szerint a Bizottság tévesen alkalmazta az EK 87. cikket és az EK 86. cikk (2) bekezdését, amennyiben azt nyilatkozta, hogy az idegenforgalmi tájékoztatói tevékenység végzéséért nyújtott ellenszolgáltatás az általános gazdasági érdekű szolgáltatások szabályainak hatálya alá tartozik.

Harmadszor a felperes érvelése szerint a Bizottság tévesen alkalmazta az EK 87. és 88. cikket, valamint a 659/1999 rendelet 1. cikkének b) pontját, amikor azt nyilatkozta, hogy amennyiben az idegenforgalmi tájékoztatói tevékenységért nyújtott ellenszolgáltatást támogatásnak kellene tekinteni, az létező és nem jogellenes támogatásnak minősülne, és mindenképpen összeegyeztethető a közös piaccal.

Negyedszer a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta az EK 87. cikk (1) bekezdését és az EK 88. cikk (3) bekezdését, mikor megállapította, hogy az SVB kereskedelmi tevékenységeit piaci körülmények között folytatja, és ezért e tevékenységeket nem állami támogatásból finanszírozzák. A felperes különösen azt állítja, hogy a Bizottság nem foglalt állást az SVB veszteségeinek a városi tanács száz százalékos tulajdonában álló anyavállalata által történő megtérítésével kapcsolatban.